

[Ebba Strange]

sant, især samtidig med at jeg sad og arbejdede med det her, fordi det jo fortæller os noget om, at det, vi har fat i her, bestemt ikke er en ny problemstilling. I virkeligheden har den været drøftet, lige siden grundloven blev skabt i sin tid, og jeg kan ikke lade være med at tænke på – jeg støder tiere og tiere på det – at vi i virkeligheden stadig væk slæber rundt med en masse gods fra enevældens dage i den danske administration. Det synes jeg også er interessant.

Allerede i 1924 drøftede man i en betænkning om administrationen spørgsmålet om oprettelse af et lovråd. Det blev drøftet igen i Forfatningskommissionen i 1946, og først i 1960 fik lovkontoret de opgaver, som det har i dag. Det synes jeg er interessant, og det er det bestemt også, når justitsministeren selv skriver i notatet:

»... at lovafdelingens hierarkiske placering i Justitsministeriet ikke på noget punkt adskiller sig fra de øvrige afdelingers. Ganske som disse er lovafdelingen undergivet justitsministerens instruksbeføjelser, og lovafdelingens virksomhed foregår i det hele på justitsministerens vegne og under dennes retlige og politiske ansvar.«

For én, der har siddet i opposition i Folketinget gennem mere end 18 år, er det et virkelig dybfølt ønske at få styrket Folketingets muligheder i forhold til regeringsadministrationen, og det er i netop det lys, at forslaget skal ansues.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Et sådant indlæg fra fru Ebba Strange minder jo ikke lysten til at samarbejde med hende for at nå frem til et resultat af disse overvejelser.

Når jeg tager ordet straks efter fru Ebba Strange, er det for dog lige at advare en lille smule mod det argument med, at dommere er jo med i så meget andet! Aha, det er jo ikke forkert, hvad fru Ebba Strange siger, men det burde de måske ikke være. Det burde måske overvejes, om de skulle være lidt mindre med. Det Gamle Testamente, som jo også er en slags lovbog, har en regel om, at templets præster ikke måtte færdes i deres embedsdragt uden for templet, for dér skulle de være det, de kunne være i kraft af deres personlighed og ikke i kraft af deres embede, ligesom en politibetjent

altså ikke må bære sin politiuiform i fritiden. Så kan man sige, at dommerne tager vel heller ikke deres kapper med uden for retssalen i den udstrækning, de overhovedet bruges i danske retssale mere. Nej, men ved at optræde som dommer det og det i den og den kommission og i diverse andre sammenhænge medbringer de noget af den autoritet, som en dommer virkelig bør have i vort samfund, og får en ekstra indflydelse, som ikke er berettiget i visse sammenhænge.

Måske var det en idé, at justitsministeren satte et undersøgelsesarbejde i gang: Hvor mange ting er medlemmer af den danske dommerstand egentlig involveret i ud over hovedopgaven, som er at pådømme sager i de forskellige instanser, og er det hele vejen igennem rimeligt, at de er det? Og hvis det ikke er tilfældet, ville man dels gøre visse ting mere rimelige og renfærdige og samtidig måske nedbringe ventetiderne ved retterne noget, og det ville jo nok være ganske fordelagtigt for mange af vore borgere.

Aage Brusgaard (FP):

Så vidt jeg kunne vurdere, blev hr. Gammelgaard nærmest lidt fornærmet på mig, da jeg antydede, at hr. Gammelgaard måske nærmest kritiserede forslaget, fordi han ligesom ville beskytte sin egen regering og sin egen justitsminister. Derfor vil jeg komme med nogle eksempler, som selvfølgelig også ligger til grund for, at vi i princippet støtter SF's forslag, for hvis alle de svar, man får, er korrekte og fuldt belyst, er der ingen grund til at lave om på noget. Det mener vi faktisk ikke at de er, og jeg vil ikke komme med et helt arsenal, men kun nogle få stykker, bl.a. et eksempel, der ligger lidt tilbage i tiden, for at bevise, at tingene tilsyneladende ikke har bedret sig.

I december 1990 stemte Fremskridtspartiet for første gang for finansloven. Der blev stillet et spørgsmål til justitsministeren om boligydelse og boligsikring, og vi fik tre forskellige svar på samme spørgsmål i løbet af en uge. Det er altså et par år siden.

Så har vi sagen om palæstinenserloven, som jo er ret ny. Vi ved alle sammen, at der først blev afgivet ét notat, og så kom der meget hurtigt et andet, som passede bedre til lejligheden. Jeg vil ikke læse det op, vi har det alle sammen, og det er ret omfangsrigt. Det er sådanne